

चित्रकः । यात्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, रामायणे । २।६४।७।
 “नानाहृदयगणैर्द्वेषितरक्षुचक्राग्नेरुतः ॥”) द्वेषः, चि, द्वेषो भव इत्यर्थे व्याप्रत्ययः ॥ (“तत्र भवः” ४।३।५३। इति यत् ।) द्वेषः । (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १६।३१। “नमो नादेभ्यश्च दीप्याय च ॥”) द्वेषः, खगने । इति क्विकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-अनिट्) । वकारोपधः । ह्रति । स्थगनं संवरणम् । वरणे इति प्राश्नः । वरणं स्वीकारः स्थगनश्चेति गोविन्दभट्टः । इति दुर्गादासः ॥ द्वेषा, अ, (दि+“संख्याया विधायै धा।” ५।३।४२। इति धा । “एधाच्” ५।३।४५। इति तस्य एधाच् ।) द्विप्रकारम् । इति वांकर-रणम् ॥ द्वेषः, पुं, (द्विष+भावे घञ् ।) प्रच्युता । तत्पर्यायेः । त्रैरम् २ विरोधः ३ विद्वेषः ४ द्वेषणम् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः । ४।१६३। “नास्ति क्वं वेदनिन्द्याश्च देवतानाश्च क्रुतुसनम् । द्वेषं दम्भाच्च मानश्च क्रोधं ते द्वाणश्च वर्जयेत् ॥”) अस्य कारणं द्विष्टसाधनताज्ञानम् । इति भाषापरिच्छेदः ॥ स च आत्मनो विशेषगुणः । इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥ तद्वशवर्तित्वनिषेधो यथा, श्रीभगवद्गीतायाम् । ३।३४। “इन्द्रियस्येन्द्रियस्थार्थे रागद्वेषौ वज्रस्थितौ । तयोर्न वशमागच्छेत् तौ ह्यस्य परिपश्यन्तौ ॥” “इन्द्रियस्येन्द्रियेति वीक्षया सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रत्येकमित्युक्तम् । अर्थे स्वस्वविषये अतुकृते रागः प्रतिकृते द्वेषः इत्येवं रागद्वेषौ अवस्थितौ अवशम्भाविनौ ॥” इति तट्टीकायां श्रीधर-स्वामी ॥ द्वेषणं, क्ली, (द्विष+भावे लुट् ।) द्वेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । ५।६१।२।७। “अकस्माच्चैव पापानां द्वेषणं नोपपद्यते ॥”) द्वेषणः, चि, (द्विष+“क्रुधसम्बन्धेभ्यश्च” ३।२।१५१। इति युच् ।) प्राच्युः । इत्यमरः । २।२।१०॥ (यथा, महाभारते । १२।१६८।१५। “पानपो द्वेषणः क्रोधी निर्घृणः परुषस्तथा ॥”) द्वेषो, [च] चि, (द्विष्टेति । द्विष+“संपृचानुरुधेति” ३।२।१४२। इति घिगुण् ।) प्राच्युः । इति हेमचन्द्रः । ३।३६३॥ (यथा, रघुः । १७।७३। “तथापि वदथे तस्य तत्कारिद्वेषिणो यशः ॥”) द्वेषो, [च] चि, (द्विष्टेति । द्विष+“लच्” ।) विद्वेषकश्च । इति द्विषधातोस्तन्प्रत्ययेन साध्यः ॥ (यथा, महाभारते । १।४६।६। “द्वेष्टारस्तस्य नैवासन् स च द्वेष्टि न कश्चन ॥”) द्वेषः, चि, (द्विष्टुमहं । यत् ।) द्वेषविषयः । विद्वेषार्हः । तत्पर्यायः । अचिगतः २ । इत्यमरः । ३।१।४५ ॥ (यथा, महाभारते । ४।१६।१८।

“मुखं वा यदि वा दुःखं द्वेष्यं वा यदि वा प्रियम् । यथावत् सर्वमाचक्षु श्रुत्वा घास्तांभि यत्-क्षमम् ॥” द्विष्यतेऽभाविति । द्विष+खत् । प्राच्युः । यथा, रघुः । १।२८। “द्वेष्योऽपि सम्मतः प्रिष्टस्तस्मार्त्स्य यथौषधम् । त्याज्यो दुष्टः प्रियोऽप्यावीदहृलीवोरगन्तता ॥”) द्वैगुणिकः, चि, (द्विगुणार्थं द्वयं द्विगुणम् । तत्प्रयच्छति द्विगुणं यद्दृष्टुमेकगुणं ददातीत्यर्थः । द्विगुण+“प्रयच्छति गह्वम्” ४।४।३०। इति ठक् ।) दृष्टग्राजीवः । इति हेमचन्द्रः । ३।५४४ ॥ द्विगुणं गृह्णाति यः इत्यर्थे ष्यिक-प्रत्ययः ॥ द्वैतं, क्ली, (द्विधा इतं द्वैतम् । तस्य भावः । युवादित्वात् अण् । स्वार्थे अण् वा ।) द्वयम् । इति हेमचन्द्रः । ६।६०॥ (यथा, भागवते । १।१५।२०। “विप्रोक्तो ब्रह्मसम्पत्तया संक्षिप्तद्वैतसंश्रयः । लीनप्रकृतिनेर्गुण्यादल्लङ्घ्यादसम्भवः ॥”) लोकार्दिरूपम् । एकायनोऽभावित्त्योक्त-व्याख्यायां श्रीधरस्वामी ॥ (वनविशेषः ॥ गत-द्विकेः, चि । यथा, किराते । १।१। “सर्वखिलिङ्गी विदितः समाययौ युधिष्ठिरं द्वैतवने वनेचरः ॥” “द्वैतवने द्वैताख्ये तपोवने । यद्वा, द्वे इते गते यस्मात् तत् द्वैतम् । नोव द्वैतं तत्र तद्वन-श्चेति तस्मिन् । श्लोकमोहादिरचिते इत्यर्थः ॥” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥) द्वैतवादी, [न] चि, (द्वैतं जीव ईश्वरश्चेति द्वयं वदतीति । वद+णिनिः ।) जीवेश्वरयोर्भेद-वादी । ईश्वरातिरिक्तजीववक्ता । तस्य मतं यथा, परमात्मनो जीवात्मा पृथक् तन्मध्ये केषांचिन्नते प्रकृतिरतिरिक्ता केषांचिन्नते प्रकृ-तिरदृष्टमाने पथवसिता एवं जीवश्च पृथक् । अत्र प्रमाणम् । जन्मकर्मपरणानां प्रतिनियमादयुगपत्प्रवृत्तेः च । पुरुषबहुलं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैव ॥ इति साङ्ख्यमतम् ॥ तत्रेश्वरः सर्वज्ञः परमात्मा एक एव । जीवः प्रतिशरीरं भिन्नः विमुर्निबन्धः । इति गीतम-मतम् ॥ इह ब्रह्मणो जीवैतरत्नप्रतिपादनात् तयोर्द्वैतं नाभिमतम् । नेतरोऽनुपपत्तेर्भेदव्यपदेशाच्च सुक्तोऽप्यहृद्य व्यपदेशाद्वाकाशोऽर्धान्तरत्वादि-व्यपदेशाद्भोगमात्रसंख्यलिङ्गाचेति सूत्रेर्भोले-ऽपि तयोर्द्वैतरूपेणाच्च । इति गोविन्दभाष्य-मतम् ॥ यतो द्वैतमते युक्तिरेव प्रमाणं युक्त्या यत् फलति तदेव सर्वथात्माविद्याप्रतिपादकश्रुतीनां तात्-पर्यम् । इति रामानुजमतस्य ॥ द्वैतीयीकः, चि, (द्वितीय+तीयादीकक् । स्वार्थे वा ईकक् ।) द्वितीयः । यथा,—

“द्वैतीयोक्तया भित्तोर्यमगमत्स्य प्रबन्धे महा-कार्ये चारुणि नैवधीयचरिते सर्गो निसर्गो-ञ्जलः ॥” इति नैवधम् । २।११० ॥ द्वेषं, अ, (दि+“संख्याया विधायै धा।” ५।३।४२। इति धा । “द्विचोश्च घमुष्” ५।३।४५। इति धा इत्यस्य घमुष् ।) द्विप्रकारम् । इति आकरणम् ॥ (यथा, हरिवंशे । १।३०। “तदहमकरोद्द्वेषं दिवं भुवमधापि च ॥” क्ली, “घमुष्कृतात् स्वार्थे ङदप्रश्नम् ॥” इति वार्त्तिकोक्त्वा ङः । राज्ञां षड्गुणानामन्यतमः । इत्यमरः । २।२।१८।) एकेन सन्निपररेण विग्रहः इति द्वौ प्रकारौ द्वेषं निपातितम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (तत्र द्विविधम् । यथा, मनुः । ७।१६७। “बलस्य स्वामिनश्चैव स्थितिः कार्यार्थसिद्धये । द्विविधं कीर्तते द्वेषं षाड्गुण्यगुणवेदिभिः ॥”) विवादः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (द्विप्रकारम् । यथा, मनुः । ८।७३। “बहुलं परिगृह्णीयात् साच्चिद्वैधे नराधिपः । समेषु तु गुणोत्कृष्टान् गुणद्वैधे द्विजोत्तमान् ॥” चि । यथा, “पथि द्वेषानि दृष्टानि ॥” इति सिद्धान्तकौमुदी ।) द्वैपः, पुं, (द्वैपिनो विकारः द्वैपम् । द्वैप+“प्राप्ति-रजतादिभ्योञ्” ४।३।१५४। इति अण् । तेन परिटतः । “द्वैपवैधाद्यादञ्” ४।२।१२। इत्यण् ।) द्वैपिचर्मोत्तरथः । इत्यमरः । २।२।५३ ॥ द्वैपसम्बन्धिनि व्याघ्रचर्मसम्-बन्धिनि च चि ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-स्थाने ६ अध्याये । “द्वैपं दग्धं चर्म मातङ्गं वा भिन्ने स्फोटे तैलयुक्तं प्रलेपः ॥”) द्वैपायनः, पुं, (द्वैपं अयनं उत्पत्तिस्थानं यस्य । स एव । स्वार्थे प्रज्ञादिनात् वा अण् ।) यासः । इति हेमचन्द्रः । ३।५११ ॥ (संज्ञित्तरस्य जन्मकथा यथा महाभारते । १।६३।८३—८५। “इति सत्ववती हृष्टा लम्बा वरमनुत्तम् । पराशरेश संयुक्ता सदो गर्भं सुधाव सा ॥ जज्ञे च यमुनाद्वीपे पाराशर्यः स वीर्यवान् । स मातरमनुज्ञाप्य तपस्येव मनो दधे ॥ स्मृतोऽहं दृष्टविय्यामि कृत्वेष्विति च सोऽब्रवीत् ॥ एवं द्वैपायनो जज्ञे सत्ववत्यां पराशरात् । न्यस्तो द्वैपे स यदुनालस्तस्माद्द्वैपायनः स्मृतः ॥” इति विशेषः । अत्र दुर्ग्रोधनः पाण्डवभयात् व्यात्मानं स्तम्भयित्वा स्थितः । यथा, महा-भारते । ६।३१।२। “आसाद्य च कुरुश्रेष्ठ ! तदा द्वैपायनं ब्रूदम् । स्तम्भितं धांपराश्रेष्ठ दृष्ट्वा तं सलिलाश्रयम् । वासुदेवमिदं वाक्यमब्रवीत् कुरुनन्दनः ॥”) द्वैप्यं, चि, (द्वैपे भवम् द्वैपस्य इदम् वा । द्वैप+“द्वैपादशुसमुद्गं यञ्” ४।३।१०। इति यञ् ।) द्वैपसम्बन्धि । द्वैपशब्दात् इदमर्थं